

Samordning af vejledning i de nordiske lande

Status for Sverige og Færøerne 2021

Samordning af vejledning i de nordiske lande

Status for Sverige og Færøerne 2021

NVL 2021

© Nordisk Netværk for Voksnes Læring
nvl.org

Denne publikation er blevet finansieret af
Nordisk Ministerråd ved hjælp af
de strategiske midler fra NVL.

ISBN 978-952-7140-72-7

Redaktør:

Mette Werner Rasmussen

Foto:

Adobe Stock

Layout:

Marika Elina Kaarlela/Gekkografia

Nordisk Netværk for
Voksnes Læring

/ Indhold /

Forord	5
Indledning	6
<i>Definition af begrebet samordning</i>	7
Sverige	8
Færøerne	11
Sammenfatning af Sverige og Færøerne	13
Nordisk netværk for vejledning	15

/ Förord /

Utbildning för alla i ett livslångt perspektiv är ett uttalat mål för det nordiska samarbetet inom utbildningsområdet. Det gäller alla former av utbildning i vuxen- och vidareutbildningar och i arbetslivet.¹

Genom nordiskt samarbete önskar de olika nordiska organisationerna och programmen att bidra till att alla invånare i Norden på bästa möjliga sätt är förberedda på att möta en mer komplex framtid. NVL och Nordiskt nätverk för vägledning² är med och utvecklar vägledningen i de nordiska länderna och betonar vikten av strategier för samarbete och samordning mellan sektorer kring vägledning. Samordning är ett grundläggande viktigt verktyg i ett system för livslång vägledning för att skapa sammanhang mellan system och sektorer.

Nätverkets arbete är en viktig komponent för att förverkliga Vision 2030³. Genom att ta fram kunskapsunderlag och erbjuda erfarenhetsutbyte skapar nätverket bättre förutsättningar för individers övergång mellan utbildning och arbetsliv, och mellan utbildningar. Detta är en central komponent i den fria rörligheten i Norden och för ett konkurrenskraftigt Norden. Vägledning erbjuder vuxna ett viktigt stöd vid val som påverkar karriären eller då det är dags att byta karriär. Högre kvalitet och bättre samordning av vägledningstjänster bidrar till utveckling av kompetenser och välfungerande arbetsmarknader i Norden, samt stödjer arbetsmarknader i förändring. Kunskapsutbyte är en viktig del av nätverkets arbete för att göra livslång vägledning tillgänglig för alla i Norden.

Nordiskt nätverk för vägledning utarbetade en rapport i syfte att tydliggöra samarbete och samordning av vägledning i Norden i 2017. För att följa upp utvecklingen uppdaterades rapporten med en delrapport om Norge och Åland i 2020⁴. Denna uppdateringsrapport beskriver utvecklingen i Sverige och Färöarna. De två senaste uppdateringsrapporterna kommer under 2022 och gäller först Finland och Grönland, och senare Island och Danmark.

Stort tack till alla medlemmar i Nordiskt nätverk för vägledning och trevlig läsning!

Antra Carlsen, huvudkoordinator, NVL

- 1 Tio insatsområden, framtidens kompetenser, Nordiska ministerrådet norden.org/sv/framtidens-kompetens
- 2 NVL, Nordiskt nätverk för vuxnas lärande får stöd av Nordiska ministerrådet, nvl.org
- 3 Vår Vision 2030, Nordiska ministerrådet norden.org/sv/information/handlingsplan-vision-2030
- 4 Delrapport 2020 nvl.org/content/samordning-av-vagledning-i-de-nordiska-landerna

/ Indledning /

Bredt i samfundet er der konsensus om, at samfundsudviklingen generelt og accelerationen i behovet for nye kompetencer på arbejdsmarkedet kræver et større behov for livslang karriereudvikling og livslang læring. Forhåbentlig bliver denne konsensus efterfulgt af etableringen af og adgang til livslang karrierevejledning for voksne i hele Norden som en vital støtte til mennesker i forandring i arbejdslivet.

Der er i stigende grad flere overgange og flere karriereskift i arbejdslivet og voksenlivet, som stiller krav om en bedre sammenhæng mellem arbejdslivs/erhvervssektor og uddannelsessystemerne og andre læringsarenaer, fx 3. sektor. Der kommer hele tiden nye og flere vejledningsrelaterede indholdsområder det er vigtigt at samarbejde om og samordne. Lige nu er der fx stor opmærksomhed på bæredygtig vejledning og social retfærdighed i vejledningssmiljøerne (og i NVL). Det er en samordningsopgave at diskutere og få en fælles forståelse for hvad disse begreber betyder og indebærer i praksis for karrierevejledningen.

Det er derfor spændende at følge om behovet for større sammenhæng afspejles i en udvikling i vejledningssystemerne omkring samordning og samarbejde i de nordiske lande og selvstyrende områder.

I 2017 udgav vejledningsnetværket i NVL en rapport om samordningen med beskrivelser for alle nordiske lande og områder. Netværket besluttede senere at følge udviklingen på samordningsområdet og at opdatere rapporten med to lande/områder ad gangen. Den første opdatering kom i 2020 med Norge og Åland under luppen. Norge og Åland er 2 lande/områder der, i perioden siden den oprindelige rapport udkom i 2017, har arbejdet strategisk med samordning. Konklusionen i opdateringen var, at Norge er godt på vej med at skabe et samordnet vejledningssystem, og at der er iværksat mange initiativer for at nå målet gennem

Direktoratet for højere uddanning og kompetanse og de regionale karrierevejledningscentre. I Åland er der også arbejdet systematisk, gennem projekterne "Vägledning på Åland" og "Visa vägen", med udvikling af en samordnet vejledning, men som det blev konkluderet i opfølgingsrapporten, er det stadig for tidligt at afgøre om det er lykkedes at skabe en samordnet vejledning på Åland.

Nu er turen kommet til en opdatering på samordningssituationen i Sverige og på Færøerne.

Den oprindelige rapport fra 2017 var organiseret ud fra 5 hovedspørgsmål. Disse spørgsmål er også omdrejningspunktet for denne opdatering.

De 5 spørgsmål:

- 1/** Findes der en samordning mellem vejledningen i uddannelsessystemerne og arbejdslivs/arbejdsmarkeds/erhvervssektoren?
- 2/** Har de centrale ministerier og myndigheder givet klare retningslinjer på samarbejdet?
- 3/** Hvordan ser samordningen ud konkret? Med andre ord, hvilke vejledningsopgaver forudsætter samarbejde mellem aktørerne, hvordan er samarbejdet opbygget og hvordan er det udformet i vejledningen af voksne?
- 4/** Er behovet for samarbejde defineret tilstrækkeligt tydeligt og konkret?
- 5/** Hvilke former for uformelt samarbejde findes der?

/ Definition af begrebet samordning /

Den definition, der er anvendt i den oprindelige rapport fra 2017, bliver også anvendt i denne opdatering.

European Lifelong Guidance Policy Network (ELGPN) henviser i sin rapport "ELGPN tools No. 1. Lifelong Guidance Policy Development: A European Ressource Kit" til resolutionen "Bättre integrering av livslång vägledning I strategierna för livslångt lärande"⁵, som EU rådet tilsluttede sig den 31. oktober 2008. I resolutionen anbefaler rådet medlemsstaterne som prioritering nr. 4 at tilskynde til samordning og samarbejde mellem forskellige aktører på nationalt, regionalt og lokalt

niveau. På engelsk lyder prioritering 4 som følgende: "Encourage coordination and cooperation among various national, regional and local stakeholders." ELGPN har yderligere i sine rapporter, som blev udgivet i årene 2009–2010 og 2011–2012, behandlet spørgsmålet om samarbejds- og samordningsmekanismer (Work Package 3) og foreslår et forum eller en lignende konstruktion, som kan fungere på en eller flere af 3 niveauer:

KOMMUNIKATION:

Dette kan bl.a. omfatte udveksling af information og undersøgelse af muligheder for samarbejde og samordning.

SAMARBEJDE:

Dette kan være samarbejde mellem partnere inden for bestemte strukturer. Det kan være hovedsagelig af uformel karakter og baseres på samarbejdsaftaler, hvor hver part beholder egen beslutningsmyndighed og beføjelser.

SAMORDNING:

Dette kræver sandsynligvis en samordningsstruktur med operative beføjelser og finansiering (og eventuelt en kontrakt eller en fuldmagt).

På det første niveau (kommunikation) kan konstruktionen antage form af en arbejdsgruppe eller et netværk eller en tænketank; på det tredje niveau kræves sandsynligvis en mere formel og fast struktur.

Samordning er derfor langt mere end det naturlige samarbejde, hvor det er nødvendigt på grund af

en fælles konkret opgave. Samordning er noget i sig selv, uafhængig af det helt konkrete hverdagsarbejde, der automatisk udspiller sig der, hvor behovet viser sig. Samordningen styrker samarbejdet og kommunikationen mellem alle vejledningssystemer og vejledere.

5 Denne ELGPN rapport er ikke oversat til dansk.

/ Sverige /

I den oprindelige samordningsrapport fra 2017 er det for Sveriges del konkluderet, at der ikke fandtes nogen form for formel samordning eller national strategi for samarbejde mellem uddannelses- og arbejdsmarkedssektoren.

Det er fortsat tilfældet i 2021, at der ikke eksisterer nogen formel samordning, men der har været og er forskellige tegn på øget politisk bevågenhed centralt fra omkring spørgsmålet om samordning og samarbejde. Siden 2017 er der i Sverige kommet 3 undersøgelser/rapporter, der har betydning for samarbejde og samordning, alle fra 2019. De har alle mere eller mindre udgangspunkt i spørgsmålet om kompetenceforsyning, livslang læring og delvist vejledning.

- Både rapporten fra Valideringsdelegationen og arbejdsmarkedsredegørelsen betoner nødvendigheden af et samarbejde på såvel individniveau, arbejdsgiverniveau og samfundsniveau. I arbejdsmarkedsredegørelsen udtrykkes behovet for et helhedssyn på kompetenceforsyningsområdet. En udgang af arbejdsmarkedsredegørelsen var at Arbejdsformidlingen fik til opgave at fremrykke en national strategi for sin karrierevejledning for årene 2018–21.

En statslig redegørelse om karrierevejledning, hvor Skolverket fik til opgave at undersøge eksisterende digitale værktøj i studie- og erhvervsvejledningen og at videreudvikle disse, hvis det blev vurderet, at der var behov for det. En anden udløber af redegørelsen var et forslag om, at hver kommune skal have en "hovedmanplan", en gennemgribende og overordnet plan for studie- og erhvervsvejledningen på kommuneniveau, hvor samarbejde med det øvrige samfund indgår og skal styres fra. Der er ikke taget beslutning om dette endnu.

Spørgsmål 1:

Findes der en samordning mellem vejledningen i uddannelsessystemerne og arbejdslivs/arbejdsmarkeds/erhvervssektoren?

- De sidste år har der været mere fokus på nødvendigheden af samordning og samarbejde på tværs af sektorer, uddannelsesinstitutioner og myndigheder. Dette fokus har især centreret sig omkring spørgsmålet om kompetenceforsyning på fremtidens arbejdsmarked og livslang læring.
- Der er fokus på, at vejledning er en vigtig del af dette, og at samarbejdet omkring vejledning bør styrkes og organiseres strukturelt.
- På regerings- og myndighedsniveau er det blevet klart, at vejledning og validering ikke tilbydes på samme måde nationalt, og at der derfor ikke findes de samme muligheder for adgang til vejledning i samfundet. De forskellige instanser har forskellige opgaver og mål for vejledningen og dermed findes der også forskellige krav til og udformning af vejledningen.

Spørgsmål 2:

Har de centrale ministerier og myndigheder givet anvisninger på samarbejdet?

- Den statslige redegørelse om vejledning foreslog, at Arbejdsformidlingens opgave skal ændres, så det tydeligt fremgår, at de skal samarbejde med uddannelsesinstitutionerne. Forslaget er ikke besluttet endnu og derfor heller ikke ført ud i livet.

Samarbejdet må udformes efter lokale forudsætninger og behov

- Regeringen etablerede i 2019 et strategisk samarbejdsprogram inden for kompetenceforsyning, hvor vejledningen har en central rolle. Under dette program er erhvervsliv, videregående uddannelser, civilsamfundet (3. sektor) og offentlige aktører samlet. I 2021 er det besluttet, at man som en del af samarbejdsprogrammet skal se på den samlede vejledning i Sverige og derudfra fremrykke strategiforslag og handlingsanbefalinger for et langsigtet tværsektorielt samarbejde. Som en del af denne beslutning skal man skabe et overblik over potentielle overgangsproblematikker i voksnes karriereudvikling, og der skal etableres en digital indgang til vejledning af voksne.
 - I den nationale strategi, Arbejdsformidlingen skal udarbejde omkring sin karrierevejledning, understreges behovet for og vigtigheden af et samarbejde mellem de aktører, der arbejder med vejledning. Det gælder kommuner, folkehøjskole, universiteter og Arbejdsformidlingen. Selv om det er en national strategi, pointeres det, at samarbejdet må udformes efter lokale forudsætninger og behov. Det er derfor langt fra konkret, da der ikke indgår bestemte og konkrete bestemmelser for dette samarbejde.
 - Arbejdsmarkedsredegørelsen indeholdt også et forslag om en digital platform for livslang vejledning, som det blev foreslået skulle drives i et samarbejde mellem flere myndigheder. Spørgsmålet om en sådan digital platform er der arbejdet videre med, og det er besluttet at etablere denne som en indgang for vejledning af voksne. Det sidste, der er sket, er at regeringen har bedt 8 myndigheder om at udvikle et fælles grundlag med henblik på en sammenhængende datainfrastruktur omkring information om kompetenceforsyning og livslang læring.
 - I perioden 2014–19 havde Skolverket en opgave med at kompetenceudvikle lærere, studie- og erhvervsvejledere og rektorer inden for studie- og erhvervsvejledning. Opgaven blev løftet i et samarbejde med Arbejdsformidlingen både hvad angår planlægning og gennemførelse. Samarbejdet i den periode betød bl.a., at samarbejdsmiljøet mellem parterne på forskellig måde blev meget lettere.
 - Delegationen for unge og immigranter i arbejdslivet, DUA, har til opgave at fremme samarbejde mellem staten og kommunerne med henblik på at udvikle nye samarbejdsformer omkring en bedre indgang i arbejdslivet.
- Spørgsmål 3:**
Hvordan ser samordningen ud konkret? Med andre ord, hvilke vejledningsopgaver forudsætter samarbejde mellem aktørerne, hvordan er samarbejdet opbygget og hvordan er det udformet i vejledningen af voksne?
- I 2020 samledes de myndigheder, der har opgaver, relateret til området kompetenceforsyning, for at forsøge at skabe et samarbejde nationalt omkring dette område. Samarbejdet skal identificere forhindringer og udfordringer, som berører såvel individ, arbejdsmarked og samfundet. Arbejdet er bl.a. mundet ud i en erkendelse af, at der er behov for en fælles definition af centrale begreber som kompetenceforsyning, vejledning og livslang læring. Sektorerne har arbejdet hver for sig med at definere disse centrale begreber og arbejdet med at finde frem til fælles definitioner foregår stadig.

Spørgsmål 4:**Er behovet for samarbejde defineret tilstrækkeligt tydeligt og konkret?**

- På nationalt plan er der en større bevågenhed og ny opmærksomhed på spørgsmålet omkring samordning og samarbejde, bl.a. i kraft af det samarbejdsprogram omkring kompetenceforsyning og livslang læring, der er iværksat i 2019 på tværs af de forskellige sektorer.
- Arbejdsformidlingen har undergået store forandringer siden 2017. Samarbejdet mellem arbejdsmarkedssektoren og uddannelsessektoren er derfor blevet vanskeligere, fordi det ikke er lykkedes for kommuner og arbejdsformidlingen at finde nye samarbejdsformer efter, at Arbejdsformidlingen i høj udstrækning er blevet digitaliseret. Fra 2022 skal Arbejdsformidlingen

og dens karrierevejledning igen igennem en reform i form af udlicitering til private aktører. Det betyder, at der igen skal tænkes i og findes nye samarbejdsformer og flader omkring samarbejde og samordning. I 2021 testes forskellige pilotsamarbejder mellem Arbejdsformidlingen, de private leverandører og kommunen med henblik på en afklaring i løbet af året.

Spørgsmål 5:**Hvilke former for uformelt samarbejde findes der?**

- Det uformelle personbårne samarbejde, der tidligere har eksisteret mellem sektorerne, har fået dårligere vilkår, fordi Arbejdsformidlingen har gennemgået så relativt gennemgribende ændringer med store udskiftninger i personalet.

/ Færøerne /

I den oprindelige samordningsrapport fra 2017 blev det konkluderet, at der ikke eksisterede en formel udviklet samordning på Færøerne, men at der foregår en del uformelt samarbejde mellem forskellige uddannelsesniveauer og -institutioner og andre sektorer.

Der har været en stærk udvikling på vejledningsområdet på Færøerne siden 2017. Opmærksomheden på samordningen, som et væsentligt aspekt af vejledningen, har sideløbende haft politisk bevågenhed.

Siden 2017 er der kommet en række betænkninger og en trepartsaftale, der indeholder initiativer, der delvist kan karakteriseres som samordnende. Men der mangler stadig flere formelle beslutninger og en større aktivitet på myndighedsniveau til at man kan sige, at der eksisterer et samordnet vejledningssystem på Færøerne.

- Betænkning om voksenuddannelse og arbejdsmarkedscenter⁶ fra 2018 indeholdt anbefalinger om et styrket og defineret voksenuddannelses-system og et samarbejde omkring organisering af realkompetencevurdering på tværs af skoler. Betænkningen indeholdt også en anbefaling om at kompetenceudvikling skal være et tilbud til alle.
- Som et svar på manglende uddannet arbejdskraft på arbejdsmarkedet, især faglært arbejdskraft, kom ligeledes i 2017 en betænkning⁷ med en anbefaling om et større samarbejde mellem folkeskolevejledere og vejledere på tekniske skoler.

- På baggrund af betænkningen om større samarbejde mellem vejledere i folkeskolen og på tekniske skoler blev der i 2019 indgået en trepartsaftale⁸, hvor et af punkterne handlede om samarbejde mellem erhvervsområdet, arbejdsmarkedssystemerne og uddannelsesområdet i relation til vejledningsopgaven.

Spørgsmål 1:

Findes der en samordning mellem vejledningen i uddannelsessystemerne og arbejdslivs/arbejds-markeds/erhvervssektoren?

- Betænkningen om styrket voksenuddannelse indeholdt i anbefaling nr. 7, som udelukkende omhandler vejledning, at livslang vejledning skal etableres som et overordnet tilbud til alle. En del af denne anbefaling nr. 7 indeholdt også bestemmelser om en koordinering af uddannelses- og erhvervsvejledningen.
- Trepartsaftalen indeholder en bestemmelse om, at voksenvejledning skal styrkes som en del af kompetenceudviklingen på arbejdsmarkedet, og at dette skal ske i en samordning mellem allerede etableret vejledning og opbyggelse af vejledning på arbejdsmarkedsområderne.

6 [Link til betænkning om voksenuddannelse: Álit um Vaksnamannaútbúgving og arbeiðsmarknaðardepil](#)

7 [Link til betænkning om samarbejde: Tilmæli+um+tillagingar+innan+yarkisútbúgvingarøkið \(2\).pdf](#)

8 [Link til trepartsaftalen: Tripartasemja+um+yarkisútbúgvingarøkið \(2\).pdf](#) – Det er punkt 11 i denne, der omhandler den fælles indsats på vejledningsområdet.

På græsrodsniveau er der et regelmæssigt uformelt samarbejde

Spørgsmål 2:

Har de centrale ministerier og myndigheder givet anvisninger på samarbejdet?

- Et resultat af anbefalingerne er oprettelsen af et vejledningscenter for voksne i Tórshavn, Vegleiðingarstovan⁹. Et af dets roller er at arbejde koordinerende og samordnende, specielt med de sociale myndigheder, A-kasser, integrationsmyndigheder, NGO'er, hvor vejledningslignende opgaver bliver foretaget, og hvor der er kontaktpunkter til voksenvejledningens målgrupper. Centret skal også fungere som en koordinerende enhed for al uddannelsesvejledning på Færøerne.
- Anbefaling nr. 7 indeholder også bestemmelser om hvordan vejledningen skal udbydes og organiseres. Vejledningen skal udbydes som både ansigt til ansigt og i form af e-vejledning. Vejledningsfunktionen skal defineres med etiske regler, og der skal fortsat uddannes vejledere på MA-niveau ved Færøernes universitet.

Spørgsmål 3:

Hvordan ser samordningen ud konkret? Med andre ord, hvilke vejledningsopgaver forudsætter samarbejde mellem aktørerne, hvordan er samarbejdet opbygget og hvordan er det udformet i vejledningen af voksne?

- Der er under det nyetablerede vejledningscenter nedsat et udvalg, hvor repræsentanter for alle skoleformer og instanser, der har med vejledning at gøre, er repræsenteret.

- Der er fokus på at inddrage alle de instanser, der arbejder med vejledning af voksne og vejledningslignende opgaver i udvalget, organiseret under vejledningscentret, Vegleiðingarstovan.

Spørgsmål 4:

Er behovet for samarbejde defineret tilstrækkeligt tydeligt og konkret?

- I både de to betænkninger og trepartsaftalen er det tydeligt, at der er opmærksomhed på ønsket om og behovet for et koordineret vejledningssystem.

Spørgsmål 5:

Hvilke former for uformelt samarbejde findes der?

- På græsrodsniveau er der et regelmæssigt uformelt samarbejde og derigennem en forholdsvis samordning gennem vejledningsforeningerne, som står rimelig stærkt på Færøerne.
- Der arbejdes fra græsrodderne med at få lavet materiale til vejledning, at få uddannet vejledere, at styrke samarbejdet mellem vejledere i forskellige sektorer og forskellige uddannelsesniveauer. Det er i foreningerne drivkraften er fundet til at påvirke myndighederne til at styrke voksenvejledning og til at samordne vejledningen.

/ Sammenfatning af Sverige og Færøerne /

I både Sverige og på Færøerne har der i perioden siden samordningsrapporten kom i 2017, været initiativer og opmærksomhed på behovet for et koordineret og samordnet vejledningssystem på voksenområdet.

I Sverige har der været mange politiske initiativer, der har haft fokus på samordnings- og samarbejdsspørgsmålet, og der er konkret oprettet et samarbejdsprogram, der skal samle alle instanser og relevante parter på tværs. Det har dog vist sig, at der er meget forskellige opfattelser af vigtige begreber som kompetenceforsyning, vejledning og livslang læring. En anden udfordring er at Arbejdsformidlingen, som den ene centrale part i samordningen, har undergået og undergår store reformer omkring indhold og organisering, så samarbejdet er udfordret ved hele tiden at skulle finde nye samarbejdsformer og -flader. Samarbejdsprogrammet indeholder elementer, der kunne udgøre starten på en egentlig samordning.

På Færøerne er der ligeledes foregået en del både på vejledningsområdet og omkring samarbejde, koordinering og til dels initiativer, der kan opfattes som samordning. Især udvalget under det nyoprettede vejledningscenter, der koordinerer på tværs af alle instanser, der har med vejledning eller vejledningslignende opgaver at gøre, er interessant. Det tenderer den slags forum, som ELGPN anbefaler som en mulig organiseringsform for samordningen. Det samme gælder samarbejdsprogrammet i Sverige. Der mangler dog fortsat klare strukturer og finansiering, hvis det skal kunne karakteriseres som egentlig samordning. Indtil videre har det mere karakter af et struktureret samarbejde omkring en mere eller mindre defineret opgave.

I begge områder ser ønsket om en større koordinering ud til at have sit udspring i behovet for at sikre kompetenceforsyningen på arbejdsmarkedet og i bekymringen for, at der kommer til at mangle uddannet og konkurrencedygtig arbejdskraft og opstår flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Det vil sige, at initiativerne mere eller mindre er rettet mod et bestemt formål, og dermed til dels er instrumentelle og af samarbejds karakter, og ikke baseret på et ønske om at samordne for vejledningens og samordningens egen skyld. Samordning i sin rene form handler om at udveksle viden og erfaringer på tværs af ordninger,

forebygge fordomme om hinandens systemer med fælles forståelser af vejledning, af etik og så videre og udvikle sig i retning af et ensartet vejledningssystem på trods af, at vejledningssystemerne formelt er opsplittede.

Er en person voksen ved 18, 25 eller 30 år?

Et andet karakteristika ved et fuldt samordnet system er, at det ikke kun samordner på tværs af uddannelses- og arbejdslivs/arbejdsmarkedssektor, men også mellem unge og voksenområdet. Dette er til stadighed vigtigere, fordi der er tale om væsentlige overgange og mange forskellige forståelser af hvornår en person egentlig er voksen. Er en person voksen ved 18, 25 eller 30 år? Nogle gange vil man høre til i ungesektoren og andre gange i voksensektoren, afhængig af system og ordning. Så selv om NVL beskæftiger sig med voksne, så er det vigtigt ikke at se på voksenområdet isoleret, men at se på tværs af unge og

voksenområdet. Det kan derfor anbefales, ikke kun at inddrage voksensektoren, men på samordning af hele vejledningssystemet.

Et andet centralt spørgsmål er hvordan og hvorfra samordning skal organiseres og hvem, der skal være repræsenteret i det fælles forum. Skal der være tale om et uafhængigt fælles organ eller skal det organiseres med udgangspunkt i den ene eller den anden sektor? Og er det vejledere eller vejledningens chefer, der skal være repræsenteret i det fælles forum? Eller skal det fælles forum organiseres med repræsentanter på forskellige niveauer, både vejledere og ledere af vejledningen og/eller de berørte organisationer? Det er ikke tilstrækkeligt, hvis det kun er cheferne, der er repræsenteret. På Færøerne ser det ud til at være primært vejledere, der er repræsenteret i det fælles udvalg og i Sverige repræsentanter på myndighedsniveau.

I forlængelse heraf er der også spørgsmålet om at samarbejde og samordne på flere niveauer, som ELGPN anbefaler, nemlig at skabe en struktur på tværs, der samordner både på lokalt, regionalt og nationalt niveau. Et initiativ, der tilgodeser

dette ser vi heller ikke hverken på Færøerne eller i Sverige.

Konklusionen må derfor være, at de initiativer, vi ser i Sverige og på Færøerne mest har karakter af en form for koordinering eller samarbejde omkring en mere eller mindre bestemt opgave, men at det positive er, at der er politisk bevågenhed på behovet for samordning og samarbejde. Det kan være en god start, at der er en intention om, at de to forskellige systemer skal nærme sig hinanden. Der mangler stadig mere praktisk handling i Sverige, mens der på Færøerne er skabt grundstenen til et fælles samordningsforum for vejledere.

Fra færøsk side peger man på NVL's rolle i, at det er lykkedes at få skabt politisk fokus på vejledningen og samordningen og man ønsker, at NVL fortsat har en rolle med videndeling og inspiration i opbygningen af det færøske vejledningssystem og koordineringen og samordningen heraf.

Næste opdateringsrapport omhandler Finland og Grønland og kommer i starten af 2022. Derefter er det Island og Danmark, som skal afslutte deres opdateringsrapport i efteråret 2022.

/ NVL Nordisk netværk for vejledning /

Bryndís Skarphéðinsdóttir, NVL koordinator, Island

Arnheiður Gígja Guðmundsdóttir, Island

Klaus Ernst Hansen, Danmark

Mette Werner Rasmussen, Danmark

Carola Bryggman, Finland

Kalle Vihtari, Finland

Hanna Jensen, Færøerne

Hanne Kristensen, Grønland

Grethe Elvebo, Norge

Anna Nygård, Sverige

Annette Rumander, Åland

